

Ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν
εἰς τὰ αἰεὶ διαμένοντα...

Στὴν Κατανυκτικὴ Πορεία
πρὸς τὴν Σταυρο-Αναστάσιμ Ἀνακαίνισί μας...

...μὲ πατερικὴ
τροφή...

...στὸ δισάκκι
μας...

Ἑβδομάς Ἐ Νηστειῶν
Τετάρτη

31. «Καταβυθισμένος εἰς ἕνα ὠκεανὸν
ἀνεκδιηγήτων τρυφῶν»

«**Λοιπὸν** στοχάσου, ἀδελφέ, τὴ λογῆς εὐδαιμονίαν θέλει ἔχει τότε ἢ καρδιά σου διὰ τὴν ὀλίγην δούλευσιν ὅπου ἔκαμες εἰς ὀλίγας ἡμέρας πρὸς τὸν Δεσπότην! **Τὴ** λογῆς **λαμπρότητα** θέλει ἔχει ὁ νοῦς σου καὶ ὅλαις αἰ δυνάμεις τῆς ψυχῆς σου διὰ τὴν φύλαξιν τῶν Ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ὅπου ἔκαμες! **Ἐ**πειδὴ καὶ ἔχεις νὰ εὐρεθῆς καταβυθισμένος εἰς ἕνα ὠκεανὸν ἀνεκδιηγήτων τρυφῶν, τῶν ὁποίων τὴν γλυκύτητα δὲν θὰ γεύεσαι ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἀλλὰ ὅλην ὁμοῦ· **ἐ**πειδὴ θὰ εἶσαι ὅλος γεμᾶτος καὶ ὑπεργεμᾶτος ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ πλήρωμα τῆς μακαριότητος. **Κ**αὶ ἐπειδὴ σχεδὸν θέλεις μείνει ὡσὰν χαϊμένος μὲν εἰς τὸν ἑαυτὸν σου, εὐρημένος δὲ εὐτυχῶς ὅλος εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἐξεστηκῶς ὅλος σεαυτοῦ καὶ ἀρπαγμένος ὅλος εἰς τὸν Θεόν».

(Ὁσ. Νικοδήμου Ἁγιορείτου, «Π.Γ.», σελ. 138β, 139α)